

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mocanu Ilie în numele inculpatului Caracaș Sergiu, de avocatul Spînu Iurie în numele inculpatului Bediuc Grigore și de avocatul Volcovschi Ion în numele părții civile, Roșca Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 09 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Caracaș Sergiu

Bediuc Grigorii

Termenul examinării cauzei:

instanța de fond: 22.02.2016 - 09.08.2016;

instanța de apel: 26.08.2016 - 22.03.2017;

instanța de recurs: 02.06.2017 - 26.07.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 09 august 2016, Bediuc Gr. a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de turism și alte domenii conexe pe un termen de 2 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Caracaș S. a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de turism și alte domenii conexe pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă, fiind dispus încasarea de la Bediuc Gr. în beneficiul lui Roșca V. a sumei de 500 euro.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Caracaș S. deținând în baza ordinului nr. 898 din 19.07.2007, funcția de însoțitor de vagon din cadrul Direcției de deservire a călătorilor a ÎS "Calea Ferată din Moldova", fiind persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art. 9 Codul muncii, a contribuit în calitate de organizator și autor la organizarea migrației ilegale, în circumstanțele în care în anul 2014, Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar din organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul Federației Ruse a cetățenilor R. Moldova, au creat în prealabil, pentru comiterea infracțiunii de organizare a migrației ilegale, o reuniune stabilă de persoane din care făceau parte: Caracaș S., Bediuc Gr. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni.

Grupul criminal organizat condus de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală aveau un plan bine determinat de activitate infracțională, care avea ca scop obținerea directă a unui folos financiar și conținea următoarele etape: identificarea potențialilor emigranți cetățeni ai R. Moldova, care deși au interdicția de a intra pe teritoriul Federației Ruse, doreau să intre pe teritoriul acesteia prin orice metodă, organizarea transportării potențialilor emigranți în țara de destinație Federația Rusă prin tranzitarea teritoriului Ucrainei, eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse.

Astfel, în cadrul grupului criminal organizat, Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul de obținere directă a unui folos financiar, aveau rolul de organizatori, conform căruia, ei au împărțit și coordonat rolurile infracționale între membrii acestuia, în vederea identificării și transportării potențialilor emigranți ilegali în țara de destinație Federația Rusă, dirijând cu acțiunile celorlalți membri ai grupului criminal organizat și concomitent, Caracaș S. avea rolul de autor, organizând transportarea în Federația Rusă a potențialilor emigranți cu trenul internațional de pasageri nr. 341/342 cu destinația Chișinău - Moscova, tranzitând teritoriul Ucrainei până la un loc nestabil de organul de urmărire penală, de unde, în continuare, emigranții erau preluați de persoane neidentificate de organul de urmărire penală.

Bediuc Gr. în cadrul grupului criminal organizat și condus de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, avea rolul de autor, acesta identifica potențialii emigranți, cetățeni ai R. Moldova, care deși au interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse de a intra pe

teritoriul acesteia, doreau să intre pe teritoriul Federației Ruse prin orice metodă și asigura legătura dintre aceștia și Caracaș S.

Alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, care acționau în cadrul aceluiasi grup criminal, aveau rolul de autor, aceștia preluând de la Caracaș S. emigranții și eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse, le organizau intrarea și șederea ilegală pe teritoriul acestui stat.

Astfel, grupul criminal organizat de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în perioada anului 2014 a comis infracțiunea de organizare a migrației ilegale a lui Roșca V. și Saftiuc T., în circumstanțele în care, în perioada octombrie - noiembrie 2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și de comun acord cu Caracaș S. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală din cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar, conform rolului care i-a fost repartizat, aflându-se pe teritoriul Gării Feroviare, mun. Chișinău, a identificat potențiali emigranți, cetățeni ai R. Moldova - Roșca V. și Saftiuc T., care, deși aveau interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse, doreau să intre pe teritoriul acestui stat prin orice metodă.

În continuare, în aceeași perioadă de timp, Bediuc Gr. în cadrul discuțiilor cu potențialii emigranți întru realizarea intențiilor infracționale de organizare a intrării și șederii ilegale a lui Roșca V. și Saftiuc T. pe teritoriul Federației Ruse, urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, a convenit să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Federației Ruse, prin tranzitarea teritoriului Ucrainei, contra sumei de 1 000 euro, de la fiecare, ceea ce constituia conform cursului oficial al BNM, câte 18 598,4 lei.

La 07.11.2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, coordonându-și acțiunile cu Caracaș S. și alți membri ai grupului criminal organizat, dorind să organizeze migrația ilegală a cetățenilor R. Moldova - Roșca V. și Saftiuc T., pentru a reda un caracter legal de aflare în trenul internațional de pasageri nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova", precum și pentru a ascunde destinația reală de deplasare a acestora, le-a procurat lui Roșca V. și Saftiuc T. bilete de călătorie până la stația "Vălcineț", cu trenul internațional de pasageri nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova".

Tot la 07.11.2014, Caracaș S., urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, s-a întâlnit în vagonul nr. 15 al trenului nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova", cu membrul grupului criminal Bediuc Gr. și a preluat de la

ultimul pe emigranții Roșca V. și Saftiuc T., în scopul organizării în continuare a transportării acestora cu trenul și ca ulterior Caracaș S. să-i transmită altor membri ai grupului criminal, care urmau să organizeze intrarea ilegală pe teritoriul Federației Ruse prin eludarea controlului de acte la frontiera cu Federația Rusă.

În continuare, tot la 07.11.2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și de comun acord cu Caracaș S. și alte persoane nestabilite către organul de urmărire penală, conform rolului repartizat, știind cu certitudine despre interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse pentru cetățenii R. Moldova, Roșca V. și Saftiuc T. de a intra pe teritoriul statului respectiv, precum și despre intenția persoanelor menționate de a intra prin orice metodă pe teritoriul Federației Ruse, având scopul obținerii directe a unui folos financiar, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale a acestora, a solicitat și primit de la Saftiuc T. și Roșca V. suma de câte 1 000 euro, ceea ce constituie conform cursului oficial al BNM, câte 18 598,4 lei.

Apoi, în aceleași circumstanțe și în aceeași perioadă, Caracaș S. a luat de la Bediuc Gr. suma de 2 000 euro, primită de la Saftiuc T. și Roșca V. și transmis lui Bediuc Gr. suma de 500 euro, cota-parte ce i-a revenit pentru îndeplinirea rolului care i-a fost repartizat în cadrul grupului criminal organizat.

Tot atunci, la 07.11.2014, Caracaș S., acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și de comun acord cu Bediuc Gr. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, știind cu certitudine că lui Saftiuc T. și Roșca V. le-au fost procurate bilete de călătorie până la stația "Vălcineț", i-a instruit pe ultimii cum să se comporte în cazul vreunui control eventual efectuat de către organele competente ale Ucrainei și i-a asigurat că vor trece frontiera de stat a R. Moldova și prin tranzitarea teritoriului R. Ucraina, eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse, vor intra ilegal pe teritoriul Federației Ruse, fiind transportați cu automobilul de către alți membri ai grupului criminal organizat.

De asemenea, prima instanță a reținut că, inculpatul Bediuc Gr. a contribuit în calitate de autor la organizarea migrației ilegale în următoarele circumstanțe. În anul 2014, Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar din organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul Federației Ruse a cetățenilor R. Moldova, au creat în prealabil, pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), o reuniune stabilă de persoane din care făceau parte Caracaș S., Bediuc G. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, repartizând rolurile între membrii acestei reuniuni.

Grupul criminal organizat condus de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală aveau un plan bine determinat de

activitate infracțională, care avea ca scop obținerea directă a unui folos financiar și conținea următoarele etape: identificarea potențialilor emigranți, cetățeni ai R. Moldova, care deși au interdicția de a intra pe teritoriul Federației Ruse, doreau să intre pe teritoriul acesteia prin orice metodă, organizarea transportării potențialilor emigranți în țara de destinație Federația Rusă, prin tranzitarea teritoriului Ucrainei, eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse. Astfel, în cadrul grupului criminal organizat, Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul de obținere directă a unui folos financiar, aveau rolul de organizatori, conform căruii ei au împărțit și coordonat rolurile infracționale între membrii acestuia, în vederea identificării și transportării potențialilor emigranți ilegali în țara de destinație - Federația Rusă, dirijând cu acțiunile celorlalți membri ai grupului criminal organizat și, concomitent, Caracaș S. avea rolul de autor, organizând transportarea în Federația Rusă a potențialilor emigranți cu trenul internațional de pasageri nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova", tranzitând teritoriul Ucrainei, până la un loc nestabilit de organul de urmărire penală, de unde, în continuare, emigranții erau preluați de persoanele neidentificate de organul de urmărire penală. Bediuc Gr. în cadrul grupului criminal organizat și condus de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, avea rolul de autor, acesta identifica potențialii emigranți, cetățeni ai R. Moldova, care, deși au interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse de a intra pe teritoriul acesteia, doreau să intre pe teritoriul Federației Ruse prin orice metodă și asigura legătura dintre acestea și Caracaș S. Alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, care acționau în cadrul aceluiași grup criminal, aveau rolul de autor, aceștia preluând de la Caracaș S. emigranții și eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse, le organizau intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Federației Ruse. Astfel, grupul criminal organizat de către Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în perioada anului 2014 a comis infracțiunea de organizare a migrației ilegale a lui Roșca V. și Saftiuc T., în circumstanțele în care, în perioada octombrie - noiembrie 2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și de comun acord cu Caracaș S. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală din cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar, conform rolului care i-a fost repartizat, aflându-se pe teritoriul Gării Feroviare, mun. Chișinău, a identificat potențialii emigranți, cetățeni ai R. Moldova, Roșca V. și Saftiuc T., care, deși aveau interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse, doreau să intre pe teritoriul acesteia prin orice metodă. În continuare, în aceeași perioadă de timp, Bediuc Gr. în cadrul discuțiilor cu potențialii emigranți, întru realizarea intențiilor infracționale de organizare a intrării și șederii ilegale a lui Roșca V. și

Saftiuc T. pe teritoriul Federației Ruse, urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, a convenit să le organizeze intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Federației Ruse, prin tranzitarea teritoriului Ucrainei, contra sumei de câte 1 000 euro, ceea ce constituia conform cursului oficial al BNM, câte 18 598,4 lei. La 07.11.2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, coordonându-și acțiunile cu Caracaș S. și alți membri ai grupului criminal organizat, dorind să organizeze migrația ilegală a cetățenilor R. Moldova - Roșca V. și Saftiuc T., pentru a reda un caracter legal de aflare în trenul internațional de pasageri nr. 341/342 cu destinația "Chișinău-Moscova", precum și pentru a ascunde destinația reală de deplasarea a acestora, le-a procurat lui Roșca V. și Saftiuc T. bilete de călătorie până la stația "Vălcineț", cu trenul internațional de pasageri nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova".

Tot la 07.11.2014, Bediuc Gr., în vederea realizării intenției sale infracționale, s-a întâlnit în vagonul nr. 15 al trenului nr. 341/342, cu destinația "Chișinău-Moscova", cu membrul grupului criminal Caracaș S., care exercita funcția de însoțitor al acestui vagon și i-a transmis pe emigranții Roșca V. și Saftiuc T.

Tot atunci, la 07.11.2014, Caracaș S., acționând în cadrul grupului criminal organizat împreună și de comun acord cu Bediuc Gr., urmărind scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2 000 euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, a preluat emigranții în scopul organizării transportării lor cu transmiterea altor membri ai grupului criminal, care urmau să organizeze în continuare intrarea ilegală pe teritoriul Federației Ruse prin eludarea controlului de acte la frontiera cu Federația Rusă. În continuare, tot atunci, la 07.11.2014, Bediuc Gr., acționând în cadrul grupului criminal organizat, împreună și de comun acord cu Caracaș S. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, conform rolului repartizat, știind cu certitudine despre interdicția stabilită de către autoritățile Federației Ruse pentru cetățenii R. Moldova - Roșca V. și Saftiuc T. de a intra pe teritoriul statului respectiv, precum și despre intenția persoanelor menționate de a intra prin orice metodă pe teritoriul Federației Ruse, având scopul obținerii directe a unui folos financiar, dorind și urmărind realizarea intenției infracționale de organizare a migrației ilegale a acestora, a solicitat și a primit de la Roșca V. și Saftiuc T. suma de câte 1 000 euro, ceea ce constituie conform cursului oficial al BNM, câte 18598,4 lei. Apoi, în aceleași circumstanțe, Bediuc Gr., din suma totală de 2 000 euro, primiți de la emigranți și transmiși lui Caracaș S., a primit suma de 500 euro, pentru îndeplinirea rolului care i-a fost repartizat în cadrul grupului criminal organizat.

Tot atunci, la 07.11.2014, Caracaș S., acționând în cadrul grupului criminal

organizat, împreună și de comun acord cu Bediuc Gr. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, știind cu certitudine că lui Roșca V. și Saftiuc T. le-au fost procurate bilete de călătorie până la stația "Vălcineț", i-a instruit pe ultimii cum să se comporte în cazul vreunui control eventual efectuat de către organele competente ale Ucrainei și i-a asigurat că vor trece frontiera de stat a R. Moldova și prin tranzitarea teritoriului Ucrainei, eludând controlul de frontieră efectuat de organele competente ale Federației Ruse, vor intra ilegal pe teritoriul Federației Ruse, fiind transportați cu automobilul de către alți membri ai grupului criminal organizat.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., avocatul Spînu Iu. în numele inculpatului Bediuc Gr. și avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., care au solicitat:

avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în privința inculpatului.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond s-a bazat pe probele prezentate de către partea acuzării, ignorându-le pe cele prezentate de către partea apărării, încălcând astfel prevederile art. 99 - 101, 157 Cod de procedură penală;

- fapta imputată inculpatului este insuficient descrisă, acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie;

- toate persoanele implicate în această cauză penală sunt cetățeni și rezidenți ai R. Moldova și nu a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;

- rechizitoriul și sentința nu satisfac exigențele de echitate a procedurilor de judecată și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului cu privire la învinuirea formulată prin ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 362¹ alin.(3) lit. a) Cod penal;

- în speță nu au fost respectate prevederile *Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală*;

- inculpatului i-au fost încălcate prevederile legale care reglementează punerea sub învinuire;

avocatul Spînu Iu. în numele inculpatului Bediuc Gr., casarea acesteia în partea condamnării inculpatului Bediuc Gr. și încasării prejudiciului material și pronunțarea unei hotărâri achitare, cu respingerea acțiunii civile. Totodată, apelantul a solicitat emiterea unei încheieri interlocutorii cu privire la încălcările normelor procesual-penale, neîntreprinderea măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea cauzei sub toate aspectele;

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat următoarele argumente:

- prima instanță nu a verificat și nu a dat apreciere tuturor probelor din dosar, a ignorat și nu a apreciat critica actului de acuzare;

- latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 362¹ Cod penal se realizează prin acțiuni active, capabile să producă o stare de pericol sau să aducă o daună orânduirii sociale și de stat a R. Moldova, astfel, chiar dacă ipotetic s-ar accepta, că, inculpații au primit bani pentru careva presupuse servicii, acțiunile acestora puteau cădea sub incidența oricăror alte legi decât art. 362¹ alin.(2) Cod penal;

- prima instanță prin soluția sa încearcă să protejeze orânduirea și integritatea teritorială a Federației Ruse;

- necorespunderea semnelor infracțiunii și faptei este evidentă, or, teritoriul statului poate fi numai al R. Moldova și nu al altui stat și că persoanele fiind cetățeni ai acestui stat, la fel, nu corespund semnelor obligatorii ale infracțiunii;

- prima instanță a ignorat argumentele apărării privind ilegalitatea învinuirii în comiterea infracțiunii de un grup criminal organizat;

- instanța a apreciat eronat depozițiile inculpaților și ale martorilor, ignorând contradicțiile esențiale dintre acestea;

- instanța a ignorat argumentele precum că, Saftiuc T. a acționat sub controlul angajaților CCTF și l-a provocat pe Bediuc Gr. la săvârșirea infracțiunii imputate;

- instanța a ignorat argumentele referitoare la acțiunile ilegale ale angajaților CCTF și ale procurorului, cu privire la restituirea banilor în sumă de 1 000 euro lui Saftiuc T.;

- concluziile acuzării și instanței referitoare la descifrările și înregistrările convorbirilor telefonice dintre inculpați cu alte persoane sunt eronate;

- instanța a ignorat și argumentele referitoare la ilegalitatea efectuării recunoașterii lui Bediuc Gr. după foto, or, din procesul-verbal al acestor acțiuni se observă că fotografia acestuia se evidențiază față de celelalte după mărime;

- instanța a ignorat argumentele referitoare la ilegalitatea dispunerii sechestrului pe bunurile lui Bediuc Gr. și concluzia că banii ar fi obținuți din activitatea ilegală este greșită;

- instanța nu s-a expus asupra cererii din 15.03.2016, prin care a solicitat încetarea procesului penal cu dispunerea revocării măsurii preventive și altor măsuri procesuale și în acest sens nu a fost emisă nici o încheiere;

- instanța de fond i-a aplicat lui Bediuc Gr. o pedeapsă ilegală, or, nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, atâta timp cât art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal prevede și o altă categorie de pedeapsă - amendă în mărime de la 800 la 1 000 unități convenționale;

- contrar prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal și art. 395 alin. (4) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei instanța a ignorat timpul aflării persoanei sub arest și nu a dispus computarea acestuia, iar Bediuc Gr. s-a aflat în arest mai mult de un an;

- instanța a dispus privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de turism și alte domenii conexe pe un termen de 2 ani, dar Bediuc Gr. nu a activat în domeniul turismului și faptele imputate nu au fost comise în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu;

- instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă înaintată de către Roșca V.;

- nu există nici o probă care ar dovedi primirea sumei de 500 euro de către Bediuc Gr., iar inculpații și martorii audiați au dat declarații contradictorii.

avocatul Volcovschi I. în numele părții civile Roșca V., casarea acesteia în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile, Roșca V. a sumei de 5 000 lei, în calitate de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, invocând că, cheltuielile respective sunt reale, necesare și rezonabile, iar prima instanță a omis să se pronunțe cu referire la acest aspect.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, apelurile declarate de către avocații Mocanu I. și Spînu Iu. în numele inculpaților au fost respinse ca nefondate. A fost admis apelul declarat de către avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., fiind dispusă casarea parțială a sentinței, în partea încasării cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispus încasarea de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile, Roșca V. a sumei de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică acordată, în rest, hotărârea contestată a fost menținută fără modificări.

5. Reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, inculpații Caracaș S. și Bediuc Gr. au contribuit în calitate de autori și în acțiunile acestora se întrunesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - *organizarea migrației ilegale, după semnele calificative organizarea, în scopul obținerii, direct a unui folos financiar, a intrării și șederii ilegale a teritoriului statului, a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Deși în ședința de judecată a primei instanțe și în instanța de apel, inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor: - declarațiile martorilor relatate la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel: *Roșca R. (f.d. 44-45, vol.I, f.d.83-84, vol.III); Roșca V. (f.d.39 - 40, vol.I, f.d.79-82, vol.IV); Saftiuc T. (f.d.22, 24-25, vol.I, f.d.85-91, vol.IV); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.11.2014, prin care, martorul*

Saftiuc T. l-a recunoscut pe Bediuc Gr. (f.d. 33, vol. I); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.11.2014, prin care, martorul Roșca V. l-a recunoscut pe Bediuc Gr. (f.d. 37, vol.I); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.11.2014, prin care, martorul Roșca V. l-a recunoscut pe Bediuc Gr. (f.d. 41-42, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08.11.2014, prin care martorul Raisa R. l-a recunoscut pe Bediuc Gr. (f.d. 46, vol.I); procesele-verbale de confruntare (f.d. 178,179, vol.I, f.d. 180-181, vol.I); procesele-verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și stenogramele discuțiilor telefonice de pe nr. de tel. 0(79) XXX XXX și 0 (60) XXX XXX (f.d. 191-250, vol. I; f.d. 1-9, vol.II, f.d. 31-39, vol.II); procesul-verbal privind reproducerea înregistrărilor convorbirilor și a imaginilor cu anexa reproducerii integrale în formă scrisă a convorbirilor și a imaginilor cercetate și înregistrate la 07.11.2014 (f.d.53-58, vol.I); - procesul-verbal de percheziție corporală a lui Caracaș S. din 07.11.2014 (f.d. 55 - 57, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 15.12.2014 (f.d. 89-90, vol.I); procesele-verbale de examinare a obiectelor din 05.01.2015 și 06.01.2015 (f.d. 76, vol.II, f.d. 94,95, vol.II, f.d. 29-32, vol.I, f.d. 143,144, vol.II); încheierea judecătorului de instrucție din 12.01.2015 (f.d. 145-150, vol.II).

Astfel, coroborând probele nominalizate, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, acțiunile inculpaților întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Declarațiile inculpaților precum că, nu sunt vinovați de comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel le-a apreciat ca reprezentând o tactică de apărare în scopul eludării răspunderii penale pentru comiterea faptelor infracționale.

Instanța de apel a conchis că, în speță, *latura obiectivă* s-a realizat prin organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul altui stat a persoanelor, care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai Federației Ruse.

Organizarea migrației ilegale, săvârșită în circumstanțe agravante - "*de un grup criminal organizat*", se demonstrează prin declarațiile lui Roșca V. și Saftiuc T., conform cărora, inculpații i-au asigurat că după verificarea biletelor la intrarea trenului în Ucraina, aceștia nu vor mai fi controlați și vor ajunge la destinație, deși inculpații au declarat că pe teritoriul Ucrainei se efectuează mai multe controale ale biletelor. La fel, inculpații le-au spus că le vor organiza trecerea cu mașina a frontierei dintre Ucraina și Federația Rusă, chiar dacă Bediuc Gr. nu călătorea cu trenul, iar Caracaș S. era însoțitor de vagon, adică nu putea părăsi trenul pentru a-i însoți cu mașina.

Contrar argumentelor părții apărării precum că, inculpatul Caracaș S. nu a comis infracțiunea imputată, în rezultatul percheziției corporale a acestuia din 07.11.2014, asupra lui au fost depistați și ridicați banii transmiși în sumă de 1 500 euro, de către Saftiuc T. și Roșca V. pentru serviciile de organizare a migrației ilegale în Federația Rusă, precum și 7 pașapoarte ale cetățenilor R. Moldova, care

conform bazei de date nu sunt pe teritoriul R. Moldova și, totodată, în aceste pașapoarte erau aplicate ștampile referitoare la trecerea controlului de frontieră a Ucrainei și Federației Ruse, cu o zi înainte.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele părții apărării precum că, ordonanța din 10.12.2014 nu este semnată, or, acest act este o formă de comunicare la etapa de urmărire penală, iar în ședința de judecată a primei instanțe din 11.12.2015, acuzatorul de stat a prezentat o copie a ordonanței date din dosarul de supraveghere, care este semnată.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul părții apărării precum că, banii depistați la Caracaș S. i-au fost lăsați la păstrare, or, versiunea respectivă nu se confirmă prin careva înscrisuri, precum nu se confirmă nici prin declarațiile lui Saftiuc T. și Roșca V.

La fel, ca fiind neîntemeiată instanța de apel a respins alegațiile părții apărării precum că, Saftiuc T. a acționat sub controlul angajaților CCTP și că, acesta i-a provocat pe inculpați la comiterea infracțiunii, or, aceștia nu au fost determinați de către Saftiuc T. și Roșca V. la comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apărării invocat în cererea de apel precum că, organul de urmărire penală și procurorul nu au acționat în baza *Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală*, prin care ar fi trebuit să primească cererea de la Federația Rusă, cu toate probele materiale, or, în speță, infracțiunea a fost comisă și s-a consumat pe teritoriul R. Moldova.

Cu referire la argumentele apărării precum că, în cursul procesului penal în privința inculpatului Caracaș S. au fost încălcate prevederile legale care reglementează punerea sub învinuire, iar conform art. 251 alin. (2), 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, acest fapt constituie temei legal pentru încetarea procesului penal din motivul că, există o circumstanță care exclude tragerea la răspundere penală a inculpatului, instanța de apel nu a constatat existența vreunei circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclude urmărirea penală, iar partea apărării nu a indicat care sunt acestea, invocând doar că, acestea ar exista.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că, partea acuzării a introdus în rechizitoriu sintagma "*pe teritoriul unui stat*", care diferă după sens și conținut de sintagma legală "*a teritoriului statului*", instanța de apel a relevat că, în legătură cu demersul avocatului Spînu Iu., Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituțional ridicată de către acesta în dosarul la-1701/16, pendinte la Curtea de Apel Chișinău și a fost recunoscut constituțional art. 362¹ Cod penal.

Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpaților instanța de apel având în vedere circumstanțele cauzei elucidate, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61

alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, este una gravă, de limitele sancțiunii art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, de faptul că, inculpații nu și-au recunoscut vina, atitudinea lor față de cele săvârșite, a considerat că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce își va atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură să-i facă să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

În acest context, instanța de apel a consideră neîntemeiate alegațiile părții apărării precum că, instanța de fond i-a aplicat lui Bediuc Gr. o pedeapsă ilegală, deoarece, nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, atâta timp cât art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede și o altă categorie de pedeapsă - *amendă în mărime de la 800 la 1 000 unități convenționale*, or, în speță, reieșind din gravitatea infracțiunii, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, instanța de apel a considerat că, prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă în măsură să asigure realizarea scopului legii penale. În plus, executarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui Bediuc Gr. a fost suspendată condiționat.

La fel, ca nefondată instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că, la stabilirea pedepsei instanța a ignorat timpul aflării persoanei sub arest și nu a dispus computarea acestuia, or, Bediuc Gr. s-a aflat în arest mai mult de un an, însă, în privința inculpatului au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, astfel, decade necesitatea indicării și computării termenului aflării acestuia sub arest, fapt care oricum urmează a fi efectuat în eventualitatea nerespectării termenului de probă.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului precum că, instanța a dispus în privința lui Bediuc Gr. privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de turism și alte domenii conexe pe un termen de 2 ani, fără ca acesta anterior să activeze în domeniile respective, iar faptele imputate nu au fost comise în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, or, deși inculpatul nu exercita funcții de serviciu, acesta activa de facto în acest sens.

În ceea ce privește cererea avocatului Spînu Iu. privind emiterea unei încheieri interlocutorii cu privire la încălcările normelor procesual-penale față de inculpatul Bediuc Gr., instanța de apel a considerat că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, în speță nu se întrunesc condițiile prevăzute de art. 218 Cod de procedură penală, mai mult, nici apelantul nu a indicat expres care ar fi acestea.

5.1. Cu referire la cererea de apel declarată de către avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., instanța de apel a relevat că, prima instanță a conchis corect de a încasa de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile prejudiciul

material în mărime de 500 euro, dat fiind că, recepționarea acestei sume de bani a fost confirmată pe parcursul cercetării judecătorești.

În acest sens, instanța de apel a consideră neîntemeiat argumentul apelantului precum că, prima instanță a dispus în mod neîntemeiat încasarea sumei de 500 euro de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile, Roșca V., or, reieșind din materialele dosarului, rezultă că Roșca V. i-a transmis lui Bediuc Gr. suma de 1 000 euro, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Roșca V., Saftiuc T. și Roșca R. Astfel, dat fiind că instanța a dispus ca suma de 500 euro (corp delict) să-i fie restituită proprietarului - Roșca V., rezultă că aceasta a conchis corect de a încasa de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile, restul sumei de 500 euro, acesta constituind un prejudiciu material.

În ceea ce privește suma de 5 000 lei, solicitată de a fi încasată cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, instanța de apel a considerat că, aceasta este reală, rezonabilă și necesară și urmează a fi încasată de la Bediuc Gr. în beneficiul părții civile.

Totodată, instanța de apel a considerat că, cerința avocatului Volcovschi I. invocată în ședința instanței de apel privind încasarea sumei de 2 500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru instanța de apel, este neîntemeiată, iar suma respectivă nu este probată, iar suma de 5 000 lei încasată acoperă și efortul depus în instanța de apel, având în vedere volumul mic de lucru depus de către avocatul părții civile în instanța de apel.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., avocatul Spînu Iu. în numele inculpatului Bediuc Gr. și avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., care solicită:

avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., indicând prevederile art. 427-430 Cod de procedură penală, casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în privința inculpatului.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în cererea de apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- hotărârile adoptate de către instanțele inferioare urmează de apreciat ca fiind nefondate;

- instanțele inferioare la examinarea cauzei au încălcat prevederile art. 99 - 101, 157 Cod de procedură penală, ignorând totodată și prevederile art. 6 CoEDO;

- procesul penal împotriva lui Caracaș S. a fost pornit pe o presupusă infracțiune care este atribuită Capitolului XVII din Codul penal,

- fapta imputată inculpatului este insuficient descrisă;

- rechizitoriul, sentința și decizia instanței de apel nu satisfac exigențele de echitate a procedurilor de judecată și nu asigură o corectă și legală informare a

inculpatului cu privire la învinuirea formulată prin ordonanța de punere sub învinuire;

- la caz, organul de urmărire penală era obligat să acționeze conform prevederilor *Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală*;

- în cauză n-a fost identificată și, respectiv, dată o apreciere corespunzătoare încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale și consecințelor juridice ce se impun, potrivit legii;

- instanța de fond, judecând cauza, nu a acordat deplină eficiență prevederilor ce reglementează obligarea de a verifica legalitatea referitoare la sesizarea instanței sub aspectele elucidate cu privire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal;

- în cursul procesului penal în privința inculpatului s-a comis încălcarea prevederilor legale care reglementează punerea sub învinuire, fiindu-i încălcate drepturile prevăzute la art. 6 din CoEDO, art. 20 al Constituției și normele procesual-penale;

- încălcarea prevederilor legale expuse reprezintă o cauză care exclude răspunderea penală sub aspectul sancțiunii procedurale, în conjunctura art. 251 alin. (2), 332, alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

avocatul Spînu Iu. în numele inculpatului Bediuc Gr., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în cererea de apel și descrie la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- calificarea greșită a infracțiunii incriminată inculpaților a generat încălcarea principiilor generale ale procesului penal și dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 § 1 CoEDO;

- instanțele de judecată au format o practică constantă, conform căreia persoanele în privința cărora OUP a pornit cauze penale în baza art. 362¹ Cod penal, sânt condamnate necondiționat fără a lua în calcul circumstanțele esențiale a faptelor și poziția apărării referitoare la ilegalitatea atragerii la răspundere penală;

- instanțele inferioare nu au efectuat analiza normei juridice de drept conform prevederilor art. 113 Cod penal și au ignorat poziția apărării, deși s-a insistat, că după obiectul atentării, art. 362¹ Cod penal, se referă la infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat, iar latura obiectivă a acestei infracțiuni se realizează, prin acțiuni active, capabile să producă o stare de

pericol sau să aducă o daună orânduirii sociale și de stat a R. Moldova, care la caz nu a fost stabilită;

- instanța de apel ca și prima instanță a ignorat critica actului de acuzare;
- teritoriul statului poate fi numai a R. Moldova și nici de cum al altui stat, iar inculpații fiind cetățeni al R. Moldova nu corespund nici semnelor obligatorii ale infracțiunii - de a nu fi nici cetățeni, nici rezidenți al acestui stat;

- instanța urma să țină cont de faptul, că inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar inculpatul Caracaș S. a declarat, că banii în sumă de 1500 euro, i-au fost lăsați la păstrare;

- Saftiuc T. a acționat sub controlul angajaților CCTF și la provocat pe Bediuc Gr. la săvârșirea infracțiunii incriminate;

- Saftiuc T. a fost angajat al MAI și are studii superioare juridice, iar datele din extrasul registrului de stat al populației pe numele acestuia sânt ascunse (f.d. 15, vol. II);

- instanța de apel a ignorat argumentele referitoare la acțiunile ilegale ale angajaților CCTF și a procurorului la restituirea banilor în sumă de 1000 euro, lui Saftiuc T., care potrivit actelor dosarului sânt corpuri delictive;

- prima instanță, contrar prevederilor art. 372 Cod de procedură penală, la cererea apărării, nu a asigurat examinarea corpurilor delictive - banilor în sumă de 1000 euro, restituiți lui Saftiuc T., deși aceștia nu au fost examinați;

- instanța de apel a ignorat critica ilegalității dispunerii sechestrului pe bunurile lui Bediuc Gr. din 12.01.2015 (f.d. 145, 146, vol. II) și nu s-a expus pe acest capăt de cerere, iar la pct. 21 din decizie face trimitere la procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.01.2015 și încheierea judecătorească din 12.01.2015 ca probe, care dovedesc vinovăția lui Bediuc Gr., însă, în realitate din răspunsul BC "Mobiasbanc-Groupe Societe Generale" SA (f.d. 139-140, vol. II), rezultă, că acesta nu dispunea de careva sume de bani și încheierea este o eroare judiciară, la fel, ca și concluzia greșită, că această sumă de bani inexistentă putea fi obținută din activitatea ilegală;

- instanța de apel a ignorat critica referitoare la ilegalitatea efectuării recunoașterii lui Bediuc Gr. după foto din 07 - 08.11.2014, or, la 03.10.2014, OUP pornise urmărirea penală în privința lui, iar din procesele-verbale ale acestor acțiuni (f.d. 33, 37, 41, 42, 46, vol. II), se observă, că poza acestuia în toate cazurile se evidențiază față de celelalte după mărime, la fel, potrivit fișei persoanei juridice a SC "Oligrim Plus" SRL din 24.09.2014 (f.d. 100, 101 vol.I), OUP la data efectuării acestor acțiuni cunoștea toate datele despre Bediuc Gr.;

- instanța de apel a ignorat și critica altor mijloace de probă prezentate de partea acuzării;

- instanțele inferioare nu au motivat stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului, în cazul când sancțiunea art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede și o altă categorie;

- inculpatul Bediuc Gr. nu a activat în domeniul turismului și faptele imputate nu au fost comise în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării acestor activități;

- instanța de apel a ignorat critica ilegalității admiterii acțiunii civile înaintate de Roșca V.;

- instanțele inferioare nu au administrat nici o probă care ar dovedi primirea sumei de 500 euro de către Bediuc Gr. sau ridicarea acestora de la el;

- instanțele au apreciat diferențiat și inechitabil depozițiile participanților referitor la sumele de bani;

- la examinarea acestui caz nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii și încadrarea juridică a fost făcută greșit, iar concluziile instanțelor privind vinovăția inculpaților se bazează doar pe presupuneri și prejudecăți.

avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel în partea laturii civile, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Bediuc Gr. în folosul părții civile, a cheltuielilor legate de asistență juridică acordată în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, în sumă de 2 500 lei.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în cererea de apel și descrie la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- potrivit extrasului PIGD, cauza penală cu nr. 1-149/15, în instanța de fond a fost examinat în 31 de ședințe judiciare, dintre care cu participarea avocatului Volcovschi I. reprezentantul părții civile Roșca V. fiind în 15 ședințe judiciare, fiind eliberat bon de plată pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei;

- în conformitate cu extrasul PIGD și procesele-verbale ale ședințelor de judecată, întru examinarea apelurilor declarate de către inculpați precum apelul înaintat în interesul părții civile a fost necesar prezența și participarea în cadrul a 8 ședințe;

- pentru îndeplinirea tuturor necesităților clientului în cadrul instanței de apel a fost prezentat bonul de plată seria ET nr.0490040 din 25.01.2017, în sumă totală de 2 500 lei, care denotă faptul efectuării acțiunilor procesuale inclusiv și participarea în cadrul ședințelor de judecată;

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, recursul avocatului Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., nu îndeplinește cerințele de conținut, iar recursurile avocatului Spînu Iu. în numele inculpatului Bediuc Gr. și avocatului Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că recurentul, în argumentarea acestuia, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea lui sunt încălcări procedurale, admise de către instanțele de fond la judecarea prezentei cauze, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanțele inferioare și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de către avocatul Mocanu I. în numele inculpatului Caracaș S., nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul părții

apărării cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, instanțele inferioare la examinarea cauzei au încălcat prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și în privința inculpatului s-au admis încălcări ale prevederilor legale care reglementează punerea sub învinuire, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocatul Mocanu I. la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Iu, în numele inculpatului Bediuc Gr.

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 10) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate de către partea apărării și admiterea celui declarat de către avocatul părții civile, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocatul Spînu Iu. și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.

(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, autorul acestuia consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea lui Bediuc Gr. în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția lui Bediuc Gr. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția lui Bediuc Gr. expusă mai sus, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de către recurent referitor la nevinovăția inculpatului Bediuc Gr., de *organizare a migrației ilegale*, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe, menționate și descrise în *pct. 5. al prezentei decizii*, care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că Bediuc Gr. împreună cu Caracaș S. nu ar fi *organizare a migrației ilegale* a lui Saftiuc T. și Roșca V. în Federația Rusă, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect au menționat că vinovăția inculpaților se dovedește prin probele enumerate și descrise în *pct. 5. al prezentei decizii* și care sunt în contradicție cu cele relatate de către aceștia în apărarea lor.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpaților Bediuc Gr.

și Caracaș S. în comiterea infracțiunii prevăzute art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale *organizării migrației ilegale*.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor părții apărării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpaților Bediuc Gr. și Caracaș S. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestora corect fiind încadrată în prevederile art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate supra, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recursul declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată la fel nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind menținerea sentinței de condamnare a lui Bediuc Gr. în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului Bediuc Gr. decât cea incriminată, enunțată supra, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal nu întrevide

necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor acestuia într-o altă normă penală.

În cât privește argumentele recurentului precum că, Saftiuc T. ar fi acționat sub controlul angajaților Comitetului Național pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane și l-ar fi provocat pe inculpat la comiterea infracțiunii, Colegiul penal reține că, potrivit materialelor cauzei, rezultă că Bediuc Gr. s-a apropiat pe rând de Saftiuc T. și Roșca V., interesându-se de situația acestora, propunându-le serviciile sale contra sumei de 1 000 euro, pentru fiecare, asigurându-i că împreună cu Caracaș S. le va organizat plecarea în Federația Rusă.

Faptul că Saftiuc T. ar avea studii juridice și anterior ar fi activat în cadrul MAI, nu poate fonda ipoteza recurentului în sensul provocării inculpatului la săvârșirea infracțiunii imputate, or, Saftiuc T. a avut un rol pasiv, dânsul nu l-a determinat pe Bediuc Gr. să-i organizeze plecarea ilegală în Federația Rusă și nu a recurs la forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de comitere a infracțiunii.

Temei de a da anumite aprecieri critice declarațiilor martorului Saftiuc T., Colegiul penal nu are, or, acesta a depus depoziții sub jurământ, fiind avertizat de răspunderea penală în conformitate cu prevederile art. 312, 313 Cod penal.

Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului Bediuc Gr. și a lui Caracaș S. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, inclusiv și *latura obiectivă*, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, ca fiind neîntemeiate, instanța de recurs va respinge și argumentele recurentului precum că, organul de urmărire penală nu a acționat în baza *Convenției de la Minsk din 22.01.1993 "cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală"*, prin care ar fi trebuit să primească cererea de la Federația Rusă cu toate probele materiale, or, în speță, infracțiunea de organizare a migrației ilegale a fost comisă și s-a consumat pe teritoriul R.Moldova.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului

garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 CoEDO.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 10) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, semnalat în recursul declarat, Colegiul penal reține ca fiind nefondată alegația recurentului precum că, la stabilirea pedepsei instanța a ignorat timpul aflării persoanei sub arest și nu a dispus computarea acestuia, or, în privința lui Bediuc Gr. s-au aplicat prevederile art. 90 Cod penal și prin urmare a decăzut necesitatea indicării și computării termenului aflării acestuia sub arest, fapt care urmează a fi efectuat în eventualitatea nerespectării termenului de probă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpaților în baza învinuirii imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Bediuc Gr., nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

7.3. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V.

Potrivit textului recursului, autorul acestuia invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură

penală, însă fără a face trimitere la vreun temei concret din cele prevăzute exhaustiv de norma respectivă.

Astfel, din conținutul recursului declarat, instanța de recurs reține că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu soluționarea de către instanța de apel a acțiunii civile, înaintate în numele părții civile, Roșca V., care a fost admisă parțial de către aceasta.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, potrivit art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Totodată, potrivit art. 416 Cod penal, instanța de apel, deliberând asupra apelului, dacă este necesar, poate hotărî reluarea cercetării judecătorești, aplicarea dispozițiilor privitoare la repararea pagubei, la măsurile preventive, la cheltuielile judiciare și la orice alte chestiuni de care depinde soluționarea completă a apelului.

Reieșind din aceste prevederi legale în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a concluzionat cu referire la cerința avocatului Volcovschi I. privind încasarea sumei de 2 500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru instanța de apel, or, aceasta este neîntemeiată, suma respectivă nu este necesară, deoarece nu este probată, iar suma de 5 000 lei, încasată din contul inculpatului Bediuc Gr. în beneficul părții civile, Roșca V., cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, acoperă efortul avocatului părții civile și în instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, suma acordată părții civile cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică, este reală, rezonabilă și necesară, iar suma solicitată suplimentar de recurent, este neîntemeiată.

Reieșind din cele consemnate mai sus, se conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată fiind bazată pe motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în latura civilă, iar din aceste considerente Colegiul penal constată că prezentul recurs ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art. 414-418 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de către avocatul Volcovschi I. în numele părții civile, Roșca V., se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Caracaș Sergiu și Bediuc Grigorii*, din motiv că recursul avocatului Mocanu Ilie în numele inculpatului Caracaș Sergiu, nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, iar recursurile avocatului Spînu Iurie în numele inculpatului Bediuc Grigore și avocatului Volcovschi Ion în numele părții civile, Roșca Vasile, sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti